A°. 1840. MAANDAG, DEN 6den JANUARIJ. N°. 2.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 Januarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal van den 31 December a. p., No. 1930 | 1687, is tot *Wijkmeester* in de Wijk La. A. in plaats van wijlen de Heer PIETER VOS, benoemd, de Heer HENDRIK FRANÇOIS WESENHAGEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 Januarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 31sten December a. p., No. 1931 | 1688, is de Tweede Commies ter Griffie van het Geregtshof MATTHIJS LOUIS GOEDE, uit die betrekking *eervol* ontslagen, en benoemd geworden tot GEZWOREN KLERK, in plaats van wijlen den Heer PIETER VOS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 Januarij 1840.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 31 December a. p., No. 1932 | 1689, is de Klerk bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, LOUIS PHILIP VAN AMSON, benoemd tot TWEEDE COMMIES ter Griffie van het Geregtshof alhier.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Januarij 1840.*

Namens den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

De prijs van het *VLEESCH* is bepaald, als volgt:

RUNDVLEESCH, 50 centen per pond.
SCHAPENVLEESCH, 48 » » »
VARKENSVLEESCH, 36 » » »

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 2 Januarij 1840.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: ANTHONY WHARTON WHITE en HELOÏSE STEPHANIE BRAY; beiden alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

PARAMARIBO, *den 3 Januarij 1840.*

De ondergeteekende heeft de Eer ter kennis van het Algemeen te brengen, dat Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal en Mevrouw RIJK, erkentelijk voor de bezoeken en felicitatien, hun door vele personen, ter gelegenheid van het Nieuwe Jaar gebragt, daarvoor bij deze hunnen dank betuigen, onder toebidding van alle zegen en voorspoed bij dit nieuw ingetreden tijdperk.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van INSCHRIJVING EN VRIJSTELLING voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal bij Gouvernements Order 10 December 1839, No. 114 | 10, — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1840, den vollen ouderdom van *achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *negen en veertigste* jaar niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid, of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd, of van schriftelijke *FINALE VRIJSTELLING* van de voormalige Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, *van des morgens 9 tot 12 uren, op HEDEN den 6 Januarij 1840.* Voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. en H. — Continueren op *Donderdag den 9 daaraan volgende*, met de letters I. K. L. M. N en O.; — en vervolgens op *Maandag den 13*, met de letters P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats; en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 6 Januarij 1840.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,

ADVERTENTIEN.

Patentregt.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de Patentpligtigen, dat de bij art. 2 der Ordonnantie op het Patentregt bedoelde Declaratoiren, behoorlijk ingevuld ten zijnen burele dagelijks (uitgezonderd des Zondags), gedurende de gewone kantoor-uren zullen worden aangenomen, tot en met den *laatsten* dezer maand, en herinnerd tevens aan de pœnaliteit, welke op de niet inlevering binnen den bij de Wet bepaalde tijd, bij art. 56 dier Ordonnantie is gesteld.

Paramaribo, den 2 Januarij 1840.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(1190) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 12den dezer, aan de Crediteuren van de Boedels CATHA. THERA. van EMBRICQS; A. G. BOHLAND (2de repartitie), S. M. KLOPMAN (2de repartitie), ABM. ROBLES DE MEDINA Wed. A. FERNANDES (2de repartitie), en ARON DA FONSECA; de hun competeerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 4 Januarij 1840.

De Fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

(1181) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 10den Januarij 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Martina, Antje, Diana, Louisa, Albertus, Martinus, Damon, Juriaan* en *Jetta*; aankomende E. LEMMERS GODEFROY Wed. H. J. POTHUIJS.

De Slaven, met namen: *Francina, Philip, Frederika, Hendrietta, Martinus* en *Geertruida*; aankomende den Boedel LUCIA van ROETJES.

De Slaven, met namen: *Asia, Zoedika, Maria* en *Harry*; aankomende AFFIE JUSTINA van C. COCQ.

De Slavin *Affie*; aankomende G. M. LECKIE.

Paramaribo, den 4 Januarij 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Te Koop bij Inschrijving:

Vijftig balen *SCHOONE KATOEN*, van de Plantaadje *Perseverance*.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten Pakhuize van de Heeren GARDNER, MAC DONALD & Co., tot *HEDEN*, des voormiddags ten *tien* uren, alwaar de monsters voor een ieder ter bezigtiging zijn; zullende het hoogste bod (mits goedgekeurd), worden aangenomen. (1191)

Paramaribo, den 6 Januarij 1840.

WM. MACINTOSH *qq.*

A. SALOMONS, zal *MORGEN* om *negen* uren, op Vendu verkoopen:

VROUWEN KOUSEN, halve KOUSEN, MANS- en DAMES HANDSCHOENEN, lange DAMES dito, EAU DE

COLOGNE, KINDERDOEKJES, *CRAVATTEN*, GEELHECHTE- en DULHOUWERS.

Alsmede: *een* Baal, gemerkt G. W., No. 215, inhoudende 9 piès GRIJSLINNEN ZAKKENDOEK, door *Zeewater* beschadigd, aangebragt per het Schip *HARMONIE*, Kapt. BOIJ JANSEN, voor rekening dien het mogte aangaan. (1192)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, de Nd. Am. Brik Austin, Kapt. C. Burgess, van Boston, hebbende 22 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 2den, het Schip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen, lading: 460 vaten Suiker, 10 balen heele Koffij, 40 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen, 402 ponden oud Koper en 513 ponden oud Tin.

Den 3den, het Schip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal, lading: 470 vaten Suiker en 15 balen schoone Katoen.

Idem, het Schip Julia, Kapt. J. Hilbrands, lading: 393 vaten Suiker, 18 balen heele en 4 dito gebroke Koffij, 58 balen schoone Katoen en 40 punch. Rum. — Allen naar Amsterdam.

Mengelingen.

Maria Meunier.

(Vervolg van No. 4).

Deze woorden, met eene stoutmoedige kalmte uitgesproken, maakten indruk op allen; zij zagen elkander beschaamd aan; en hij, die het woord had gevoerd, riep uit: »Gij zijt een dappere jongen! zie daar mijne hand, en die u voortaan beleedigt, zal met mij te doen hebben!"

Jacob reikte hem de hand.

Gedurende den marsch, won Jacob reeds aller harten. Hij verdroeg kloekmoedig alle vermoeijenissen, klaagde nimmer; hij beminde echter de eenzaamheid: men wist zulks, en stoorde hem niet.

Maar Jacob Meunier, schoon soms somber en afgetrokken, was een der eersten gewapend en in het gelid, wanneer men op het punt was slag te leveren, en zijn onversaagde moed was oorzaak, dat hij binnen twee jaren tot *sergeant* bevorderd werd.

III.

In een' der bloedigste veldslagen, die in den Spaanschen veldtogt plaats hadden, viel het 27ste regement van linie het eerst aan. Zijnen ouden roem waardig, was hetzelve op het punt om eene vijandelijke kolonne op de vlugt te drijven, toen het zich eensklaps door de Engelschen omsingeld en van alle kanten aangevallen zag. Eenige wanorde ontstond, doch het was den kolonel gelukt zijn volk te hereenigen, toen hij, door eenen kogel gewond, bewusteloos ter aarde stortte; zijne soldaten meenden, dat hij gesneuveld was. Vol woede trachtten zij hem te wreken, deden wonderen van dapperheid, en het gelukte hun om zich met de bajonet den doortogt te openen.

Jacob Meunier, toen sergeant, bemerkende, dat men zich van de plaats verwijderde, waar de kolonel was blijven liggen, hield stil en zeide tot twee zijner kameraden:

»En onze kolonel?"

»Wel! hij is dood; ons blijft niets anders over dan hem te wreken, antwoordden de beide soldaten.

»Zullen wij dan zijn lijk tot zegeteeken den vijanden overlaten? Zoo wij hun ons vaandel hadden gelaten, zouden wij het niet te midden van het hevigste vuur gaan heroveren? En is het lijk van den kolonel dan geen vaandel waard? Weet gij wel, dat het even onteerend is, het eene al het andere te verlaten?"

»Hij heeft gelijk!" zeiden de anderen, door zijne krachtige taal overtuigd. »Maar het lijk van den kolonel is ver van hier: wie zal het gaan halen?"

»Ik." En met allen spoed keerde hij terug. De beide soldaten ijlden hem na; maar hij bereikte alleen den boom, aan den voet van welken de kolonel lag; want een moordend geweervuur, van achter nabij zijnde struiken deed zijne beide kameraden ter aarde storten.

Daar de vijand niet ver af was, moest hij zich haasten. Als door een' hoogere bestelling, ziet hij een los paard aanrennen. Hij greep het bij den teugel, plaatste het ligchaam op den zadel, en stapte alzoo voorzigtig, door een wonder voor de kogels bewaard, tot aan eene boerderij voort, waar men de gekwetsten verbond.

Men haastte zich den kogel op een veldbed te leggen. De chirurgijn-majoor legde hem de hand op het hart en bukte, aandachtig luisterende. Een oogenblik bleef hij in deze houding en zich plotseling oprigtende, riep hij uit: »Hij leeft nog!" Hij had echter eene diepe wonde ontvangen.

De jeugdige gade van den kolonel had even te voren vernomen, dat haar echtgenoot op het slagveld was gevallen, en de in het veldhospitaal liggende gewonden met eenen onbeschrijfelijken angst aanschouwd; zij herkende plotseling haren echtgenoot, gaf een' gil, en vloog tot hem. Juist kwam hij weder bij....

»Ditmaal, kolonel," sprak de chirurgijn-majoor, »ware het, zonder dien jongen sergeant, ongetwijfeld met u gedaan geweest. Toen verhaalde hij hem, hoe Jacob Meunier hem, ten gevare van zijn leven, gered had.

In de eerste opwelling harer dankbaarheid naderde de kolonels gade den sergeant, en vatte hem met warmte bij de hand. Meunier gaf op hetzelfde oogenblik een' gil van smart, en bezwijmde.

»Hij is gewond! hij is gewond! riepen eenig zijner kameraden.

De wondheeler maakte den rok los om de kwetsing te onderzoeken. Met de uiterste verbazing riep hij uit: »Kameraden! de sergeant is eene vrouw!"

»Eene vrouw!" herhaalden allen.

»Eene vrouw!" mompelde de echtgenoot van den kolonel, dezen met een' jaloerschen blik aanziende.

De wond was op zich zelve gering. De oogenblikkelijke pijn, bij de ondervonden afmatting, veroorzaakte de bezwijming. Weldra kwam zij weder bij, en zag zich nu dadelijk door den kolonel, diens gade en den chirurgijn om het zeerst gedrongen om de oplossing van het voor allen onverklaarbaar raadsel. Alle overige aanwezigen werden verwijderd; doch het edele meisje wilde zich niet verklaren, of omtrent de beweegredenen, die haar tot deze vermomming gedreven hadden, regtvaardigen, dan alleen aan den kolonels gade. Men liet haar derhalve met deze afzonderlijk.

»Ik bid u," mevrouw, »veroordeel mij niet zonder mij aan te hooren. Uw blik zij niet zoo vertoornd; misschien heb ik niet wel gehandeld. Ach, vergeef het mij dan, ik ben slechts een arm meisje, op het land geboren, en opgevoed. Mijn oude vader is blind: hij en mijne moeder hebben mijn' broeder tot eene steun, en deze moest naar het leger vertrekken. Ach, zoo gij van dit treurig afscheid getuige hadt kunnen zijn, zou mijn gedrag u niet meer verwonderen! Mijn arme vader weende: het is zoo smartelijk eenen grijzen vader te zien weenen! Mijne moeder was aan de schrikkelijkste wanhoop ter prooi. Toen wischte ik mijne tranen af, en dacht bij mij zelve: mijn broeder moet blijven, om voor onze ouders het brood te winnen; zij hebben een' mannelijken arm noodig, om den ploeg te besturen; de mijne is daartoe te zwak. Zijn vertrek zal het gansche gezin tot den bedelstaf brengen....terwijl het mijne niemand zal benadeelen....en Madelaine, die mijn broeder zal huwen! Derhalve, ik moet vertrekken. Wij landmeisjes worden van jongs af aan de vermoeijenissen gewend; wij vreezen noch koude, noch warmte, noch zon, noch regen. Daarenboven zijn wij tweelingen, mijn broeder en ik, en volmaakt van dezelfde grootte, wij gelijken op elkander; ik heb moed, en zal den naam mijn's broeders geen onzer aandoen. Dit alles overdacht ik bij mij zelve."

»Arm meisje! hoe hebt gij den moed gehad, uwe ouders te verlaten?" zeide des kolonels vrouw, »en een traan blonk in haar oog; een traan van dankbare aandoening voor haar, die het leven van den dierbaren echtgenoot had gered; een traan van schaamte, dat zij die edele slechts een oogenblik had kunnen verdenken."

»Ik heb verschrikkelijk geleden," mevrouw. »Welk een akelige nacht ging mijn vertrek vooraf! Ik legde mij niet ter ruste: hoe had ik in zulk eene omstandigheid aan slapen kunnen denken? Toen ik in mijne kamer was, knielde ik neder, en deed een zoo vurig gebed, dat de Hemel mij zou ondersteunen en geleiden. Ik had zijnen bijstand zoo dringend noodig! Maar hoe bitter vloeiden mijne tranen bij de gedachte aan mijn' goeden blinden vader, en mijne moeder, zoo aan mij gehecht, te moeten verlaten. O! het hart brak mij!

(Het vervolg en slot hierna.)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. J. Addicks. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Nederlandsch Kofschip Dolphijn, Kapt. B. J. Bakker. — Adres bij J. G. Fonseca Fz.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Sophia Cecilia, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit 10 Januarij.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Drie Gebroeders, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het nieuw gebouwd gekoperd Brikschip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 February 1840.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Harmonie, Kapitein Boy Jansen. — Adres by J. F. Faverey. Sluit 15 January 1840.

Het snelzeilend Nederlandsche Schoonerschip Equator, Kapt. J. van der Kolff Wz. — Recommandeert deszelfs Bodem ter inlading van SUIKER voor Amsterdam en Rotterdam, om te zeilen naar Amsterdam en van daar binnen door naar Rotterdam. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip Paramaribo, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 15 Januarij 1840.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. Jacob Job Gorter. — Adres bij J. Gisius.

Het Nederlandsch Schip Adolf Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. F. Faverej.

Naar Rotterdam.

Het Brikschip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff. Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Nederlandsch Kofschip Anthonij, Kapt. E. H. Mugge. — Adres bij J. M. Samson.

Het Nederlandsch Kofschip de Jonge Jan, Kapt. F. Guijt. — Adres by J. M. Samson.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.